

Вихователь-МЕТОДИСТ ДОШКІЛЬНОГО закладу

№2
ЛЮТИЙ
2017

ЩОМІСЯЧНИЙ
СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ
ЖУРНАЛ

**ГРА – ДЖЕРЕЛО РОЗВИТКУ
ДОШКІЛЬНИКІВ**

**Відповідальність
дорослого за дитячу гру:
стратегічний орієнтир**

**Про непусті дитячі
пустощі**

**Вихователі, які вміють
грати з дітьми, виграють**

**Визначаємо рівень
сформованості ігрової
компетенції**

MCFR
Освіта

говоримо про важливе

4 Тамара ПИРОЖЕНКО
**Двигун прогресу, або
Гра як джерело розвитку
дошкільників**

Для дошкільників гра — це і навчання, і праця, і спосіб пізнання навколишнього світу та суспільних взаємин, і ще багато іншого. Максимально розкритися, проявити творчість, самостійність, здатність до самоорганізації й організації рольових взаємин з однолітками дитині дає змогу лише самодіяльна сюжетно-рольова гра. Тож дорослий має навчитися правильно, непомітно для дітей і ненав'язливо регулювати таку гру

7 Тамара ПИРОЖЕНКО
**Відповідальність дорослого
за дитячу гру: стратегічний
орієнтир**

Чи часто ви побачите зараз галасливу юрбу дошкільників, які грають у спільну гру, ініціюючи все нові й нові розгалуження сюжету та створюючи для неї широкий ігровий простір? Чому діти перестали грати в колективні рольові ігри, надаючи перевагу спілкуванню з електронними гаджетами та уникаючи ігрової взаємодії з однолітками? Хто відповідає за цю негативну тенденцію в розвитку ігрової діяльності дошкільників та як їй зарадити?

працюємо з ВИХОВАТЕЛЯМИ

12 Інна КОНДРАТЕЦЬ
**Дитячі ігри очима дорослих, або
Навчаємо педагогів бути активними
учасниками дитячої гри**

Ігрова діяльність дошкільників щодня протікає по-різному, і кожна наступна гра вже зовсім не схожа на попередню. Тож і труднощі, з якими стикаються педагоги й дошкільники під час організації гри, щоразу змінюються. Аби вчасно виявляти проблеми, пов'язані з ігровою діяльністю, і знаходити способи їх подолання, а також помічати здобутки дітей і педагогів у цьому напрямі, варто організувати обстеження, наприклад, у формі анкетування

19 **Гра — дитина — дорослий**
анкета для педагогів

професійно ВДОСКОНАЛЮЄМОСЯ

22 Оксана КОРНЕЄВА
**Вихователі, які вміють грати, —
виграють**

Ми звикли вважати ігрову діяльність дуже корисною для дошкільників. Та окрім цього, гра — найцінніший практико орієнтований «тренажер» професійного розвитку педагогів-«дошкільників», джерело збагачення засобів педагогічного ремесла. Як навчити вихователів грати з дітьми так, аби водночас і сприяти розвитку дошкільників, і плекати власну педагогічну індивідуальність?

28 Микола ШУТЬ
**Технологічна картка
організатора гри**

спілкуємося з батьками

30 Олена МУЗИКА
Про непусті дитячі пустощі

Дитячі пустощі зазвичай викликають різну реакцію в дорослих. Проте найчастіше — негативну. Помітивши, що їхня дитина пустує, батьки, як правило, сварять її й вимагають поводитися чемно. Однак чи правильно вони діють? Що насправді криється за дитячими пустощами? Яке вони мають значення для розвитку дитини?

Ігрова діяльність дошкільників щодня протікає по-різному, і кожна наступна гра вже зовсім не схожа на попередню. Тож і труднощі, з якими стикаються педагоги й дошкільники під час організації гри, щоразу змінюються. Аби вчасно виявляти проблеми, пов'язані з ігровою діяльністю, і знаходити способи їх подолання, а також помічати здобутки дітей і педагогів у цьому напрямі, варто організувати обстеження, наприклад, у формі анкетування

Інна КОНДРАТЕЦЬ,
методист інформаційно-методичного центру управління освіти і науки Новоград-Волинської міської ради, Житомирська обл.

Дитячі ігри очима дорослих, або Навчаємо педагогів бути активними учасниками дитячої гри

Позаяк провідною діяльністю в дошкільному закладі є ігрова, педагог має стати взірцем для дітей у вмінні домовлятися й вибудовувати дружні взаємини з іншими гравцями, діяти у грі відповідно до правил і моральних норм. Та чи всі вихователі готові до активної участі в ігровій діяльності дітей? Чи вмють вони цікаво, грамотно й компетентно організувати ігрове середовище і, власне, саму гру? Ми провели серед вихователів анкетування на цю тему*. Результати дослідження спонукають до певних роздумів і висновків, а відтак — дієвих кроків у подальшому професійному навчанні педагогів «дошкільників».

Що таке гра

Більшість вихователів під час спілкування правильно зазначили, що гра — це провідний вид діяльності дітей, у якій вони пізнають світ і відображають своє бачення навколишньої дійсності, відчуття. У грі діти проявляють свої вміння і здібності: комунікативні, будівельно-конструкційні, трудові тощо.

Під час обговорення з педагогами особливостей трактування поняття «гра», що подане у тлумачному словнику, ми звертали їхню увагу також на **характерні ознаки гри**, які окреслює кандидат педагогічних наук Тамара Поніманська:

- *загальні для будь-якої соціальної діяльності* — цілеспрямованість, усвідомленість, активна участь;
- *специфічні* — свобода й самостійність, самоорганізація, наявність творчої основи, емоційна насиченість — зумовлює почуття радості й задоволення.

* Див. рефлексивну анкету для педагогів «Гра — дитина — дорослий» на с. 19 у цьому числі журналу. — Прим. ред.

У анкеті ми також поцікавилися в педагогів, **із чим вони пов'язують успіх** перебігу ігрової діяльності вихованців. Респонденти відповіли, що це, передусім:

- помітний інтерес дітей до гри;
- позитивний емоційний стан;
- активна участь усіх дітей у грі;
- уміння домовлятися між собою.

Проблеми сюжетно-рольової гри та способи їх подолання

На жаль, більшість сучасних вихователів досі вважає, що основні знання, уміння й навички, необхідні дошкільнику, слід формувати на заняттях, а ігри лише допомагають заповнити «паузи» між навчальними блоками. І прикро, що лише

близько 30% опитаних нами педагогів стурбовані тим, що дітям **не завжди вистачає часу** в режимі дня на задоволення своїх ігрових потреб. Бо ж, як відомо, згідно з навчальним планом заняттям відведено більшість часу, зокрема в першій половині дня.

Гра — підпорядковане сукупності правил, прийомів або базоване на певних умовах заняття, що є розвагою або розвагою та спортом одночасно; низка дій, спрямованих на певну мету; інтрига

Шляхетна мета дорослих «Дати дітям усе!» на практиці позбавляє дітей права вільно виявляти свої бажання та інтереси.

Залишається друга половина дня, коли педагоги мають створювати умови для **самостійної діяльності вихованців**, зокрема ігрової та художньої.

У одному із запитань анкети ми попросили вихователів знайти 5 позитивних результатів і 5 помилок у реалізації самостійної художньої діяльності дітей (*gali* — СХД) у дошкільному закладі. З-поміж позитивів було названо те, що нині в більшості дитячих садків:

- сформовано широкий і різноманітний предметно-ігровий простір;
- створено сприятливі умови для самовираження дітей, розвитку їхніх творчих здібностей, уяви й фантазії; виховання самостійності й водночас почуття колективізму;
- наявне необхідне обладнання та дидактичні матеріали, зокрема ілюстративні посібники.

Водночас педагоги зазначають, що з огляду на низку об'єктивних і суб'єктивних причин у розгортанні СХД майже **відсутній принцип свободи й самостійності**. Вони пояснюють це тим, що діти:

- *не вміють* використовувати ігровий простір;
- *не бажають* займатися колективною творчістю;
- *віддають перевагу* здебільшого будівельно-конструкційним іграм;
- *готові* займатися лише одним видом діяльності;
- *не мають* сформованої звички й потреби доводити розпочату справу до кінця;
- *не вміють* розповідати про власну діяльність.

Своєю чергою, педагоги:

- *не готові* —
 - приймати кожную дитину такою, яка вона є;
 - шукати й знаходити позитивне в її роботі;
 - заохочувати до успіху;
- *не мають сформованої звички* —
 - допомагати лише тоді, коли діти самі просять допомоги;
 - не контролювати їхню діяльність, не заважати, не нав'язувати власне бачення.

Згаданий принцип свободи й самостійності не спрацює і в організації сюжетно-рольових ігор дошкільників. Такого висновку ми дійшли після аналізування відповідей педагогів на запитання, у якому запропонували їм **оцінити якість сюжетно-рольової гри** в дошкільному навчальному закладі. Респонденти визнали, що зазвичай усі сюжетно-рольові ігри зводяться до примітиву. Рівень відтворення дітьми наявних у них соціальних знань низький, сюжети бідні, одноманітні. Діти не проявляють творчність, не володіють культурою спілкування тощо.

Серед проблем у забезпеченні умов для розгортання сюжетно-рольової гри респонденти називали такі:

- *недооцінювання підготовчого етапу гри*, завданнями якого є використання ілюстративного матеріалу, дидактичних ігор, спостережень і бесід, розв'язання проблемних ситуацій із відповідних тем;
- *одноманітність ігрового обладнання*;
- *нехтування допомогою з боку батьків*, недостатній інтерес до традицій кожної з родин, життєвого досвіду дітей, тоді як ці знання дали би змогу урізноманітнити й збагатити сюжети ігор;
- *відсутність мудрого керівництва* грою з боку вихователів, їхня неготовність стати активним учасником спільної з дітьми гри;
- *безсистемність* підготовки, організації і проведення сюжетно-рольової гри.

Учасники опитування переконані, що ефективними **способами розв'язання цих проблем** можуть бути:

- розширення знань вихователів про етапи підготовки й розгортання сюжетно-рольової гри;
- дотримання принципу поступового ускладнення й насичення тематичних сюжетів;
- добирання близької дитині і наявному в неї досвіду тематики ігор;
- долучення самого вихователя до активної участі у грі на перших її етапах;
- опосередковане залучення батьків до збагачення змісту сюжетної діяльності дітей.

Між іншим, ранжуючи види ігор за значимістю для дорослих і дітей, сюжетно-рольовій грі педагоги виділили місце між 2-ю і 5-ю сходинками з наявних 10. Це свідчить про те, що педагоги усвідомлюють важливість і беззаперечну користь сюжетно-рольових ігор у розвитку дошкільників. Залишається лише на практиці втілити законне **право дошкільників на вільну, самостійну гру**, попередньо втамувавши інтерес, збагативши досвід, розвинувши відповідні вміння й навички дітей із певної теми.

Ігрові смаки педагогів та дітей

Відповіді педагогів на запитання анкети щодо того, яким видам гри вони та їхні вихованці віддають перевагу, відкрили одну цікаву деталь. Виявилось, що як для педагогів, так і для дітей **на останньому місці перебувають народні ігри**. Ми з'ясували причину такої «байдужості» до них. За словами вихователів, народні ігри здебільшого містять великий за обсягом текст, зміст якого дітям дошкільного віку не завжди зрозумілий. Саме це заважає народним іграм посісти гідне місце серед улюблених.

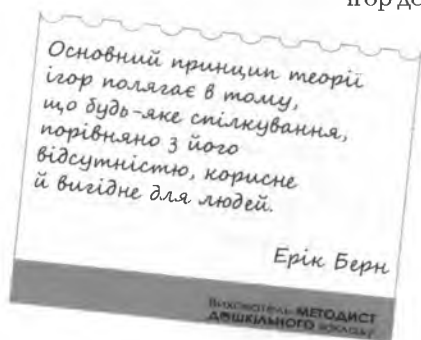
Попри це доволі популярними в дошкільному закладі є **ігри з музичним супроводом** («Подольночка», «Ходить Гарбуз по городу», «Ой, є в лісі калина», «Жук», «Ой, на горі жито» тощо) та ігри-діалоги («Куца баба», «Панас», «Киця Мура», «Де ти, білочко, живеш?» тощо).

Серед улюблених ігор своїх вихованців респонденти назвали рухливі ігри й спортивні вправи, театралізовані, настільні та будівельно-конструкційні ігри.

Під час опитування ми зробили ще одне відкриття: **особистісні «ігрові смаки» педагога часто впливають** на те, які саме ігри він проводить з дітьми.

Так, майже 46% вихователів зазначили, що віддають перевагу дидактичним іграм, адже їх «швидко організувати», «вони не потребують багато матеріалу й тривалої підготовки», «ефективно навчають і розвивають дитину», «алгоритм проведення таких ігор детально описаний у наукових та журнальних статтях».

За словами вихователів, вони часто пропонують дошкільникам мовленнєві та математичні ігрові вправи й завдання. Ті самі педагоги зізнаються, що діти до названих ігор ставляться менш прихильно. Натомість більше цікавляться дослідницькими, а також природничими й образотворчими іграми.

На жаль, такі ігрові уподобання педагогів негативно впливають на розвиток творчої сюжетно-рольової гри, що є провідною діяльністю дошкільників. Як наслідок, страждає розвиток комунікативної

сфери та соціально-адаптивних навичок, що перешкоджає подальшій соціалізації дітей у новому соціальному статусі.

Роль вихователя в ігровій діяльності

Під час анкетування ми поставили педагогам низку запитань щодо ролі вихователя в організації ігрової діяльності дітей. У своїх відповідях вихователі зазначили, що успішному **формуванню в дітей ігрової компетенції сприяють** такі педагогічні дії:

- створення відповідних умов для організації ігрової діяльності;
- ознайомлення дітей із грою, зацікавлення її змістом (сюжетом);

- добирання необхідних ігрових матеріалів, залучення до цього старших дошкільників;
- пояснення дітям суті й правил гри, вдалий розподіл ролей;
- збагачення соціального досвіду, розвиток у дітей умінь і навичок, необхідних під час гри;
- показ педагогом ігрових дій на особистому прикладі — гра разом з дітьми;
- створення ситуацій успіху для дітей.

Також педагоги назвали низку чинників, що, як свідчить їхній досвід, заважають сповна реалізувати розвиток ігрових умінь і навичок дітей. Зокрема це:

- небажання або неготовність вихователя грати самому й, відповідно, навчати цього дітей;
- відсутність зацікавленості, умінь і прагнення дітей реалізувати задану ігрову мету;
- спрямування вихователем основних зусиль на розв'язання навчальних завдань.

У межах опитування респонденти заповнювали таблицю, де вказували можливі наслідки того, чи любить і вміє педагог гратися з дітьми. Пропонуємо до вашої уваги один із варіантів заповнення такої Таблиці.

Якщо вихователь не любить гратися, діти не почуватися щасливими, бо...	Якщо вихователь любить гратися, діти щасливі, тому що...
не відчують «смаку» гри	отримують позитивні відчуття, емоції
не вміють правильно грати	вихователь для них — друг
обділені увагою вихователя	відчують радість успіху
проводять час одноманітно й нецікаво	проводять час цікаво й пізнавально
неповноцінно проживають своє дитинство	завжди отримують новий досвід та знання

Логічним продовженням педагогічних міркувань на цю тему стало запитання щодо переліку рис, якими має володіти вихователь, аби діти хотіли бачити його своїм партнером (товаришем) у грі. Відповідаючи, респонденти зазначили, що вихователь має бути азартним, веселим, цікавим, відвертим, щирим, творчим, доброзичливим, сучасним, комунікабельним; бути нарівні з дітьми, справжнім партнером для них у грі.

Педагогові-початківцю, який бере доволі пасивну участь в ігровій діяльності з дітьми, вихователі порадили «уявити, що він — дитина, і дати проявитися всім своїм емоціям, незважаючи на інших», «бути для дітей прикладом», «спробувати стати активним», «не боятися бути смішним», «основним завданням власної діяльності вважати найголовніше — стати цікавим для своїх вихованців», «щодня намагатися дарувати дітям диво», «пам'ятати, що ти — вихователь, і виховуєш дітей усім — своїми діями, звичками, інтересом і словами».

Чого бракує для організації ігрової діяльності

Наприкінці опитування ми запропонували кожному з педагогів озвучити свої заповітні бажання, які стосуються гри, ігрової діяльності, ігрового середовища у групі або загалом у дошкільному

Освітнє значення сюжетно-розвивальної гри

(за Тамарою Піроженко й Катериною Карасьовою):

- у творчих іграх, соціальних за своєю природою, походженням і змістом, діти самостійно відтворюють світ дорослих
- ігрова ситуація дає змогу дитині в умовній формі увійти у привабливий світ дорослих і діяти в ньому відповідно до своїх бажань
- у процесі гри діти вступають у реальні та ігрові взаємини, поступово засвоюють правила партнерської взаємодії, морально-етичні норми поведінки, набувають соціального досвіду
- прояв необхідних ігрових якостей, як-от ввічливість, витримка, відповідальність, сприяє формуванню особистісних якостей

навчальному закладі. **Бажання вихователів** стосувалися як матеріальної сфери (збагатити предметно-ігрове середовище новими атрибутами; отримати в подарунок ігрові куточки, обладнання для сюжетно-рольових та спортивних ігор), так і психологічної (щоб усі ігри позитивно впливали на розвиток дитини і водночас діти грали залюбки; аби вихователі любили гратися з дітьми тощо).

Одним з останніх завдань, яке ми запропонувати педагогам в межах нашого дослідження, стало таке: вигадати гасло, яке вміщувало би провідну ідею створення в дошкільному закладі умов для ігрової діяльності дітей». Найбільш влучними зі сформульованих педагогами

ми гасел, на нашу думку, є такі: «Гратися, гратися і ще раз гратися!», «Навчайте своїх дітей гратися! Будьте для них прикладом!», «Вірте у своїх дітей!», «Гра — це життя!». Утілити ці гасла в життя допоможуть поради провідних науковців, наведені в *Догатках 1, 2*.

За результатами комплексного аналізування анкет педагогів можемо підсумувати, що вихователь, який не готовий і не хоче гратися з дітьми, не може працювати в дошкільному закладі. Тож навчимося прислухатися до своєї «внутрішньої дитини», уловлювати щирість і відкритість її почуттів — і тоді неодмінно налаштуємося на одну хвилю з нашими вихованцями, які повірять нам і довірять свої ігрові секрети.

Догаток 1

Як організувати дитячу гру та брати в ній участь

Ключові настанови від Тамари Піроженко

- Якщо педагог хоче, щоб його виховні дії справді мали вплив на дітей, він має викинути в них повагу, довіру, бути авторитетом у їхніх очах — і як вихователь, і як особистість.
- Педагог мусить навчитися розуміти з реакції дітей, як його сприймають не всі діти загалом, а конкретні діти, на яких він збирається впливати.
- Педагог має добре володіти прийомами адекватної рефлексії своїх індивідуальних особливостей та професійних можливостей.
- Вихователь має усвідомлювати, що його Я, його особистісні якості поступово стають надбанням дітей; як своєрідно, з огляду на специфіку віку, діти їх інтерпретують; якого значення ці якості набувають для вихованців.

Принципи успішної організації ігрової діяльності дошкільників

Памятка для педагога

Для успішної організації та розвитку ігрової діяльності дошкільників сучасний вихователь має володіти низкою важливих умінь, особистісних та професійних якостей і дотримуватися наведених принципів.

- *Пам'ятати про роль гри в житті дитини* — дитяча гра є проявом ступеня розвитку людини на перших етапах її життя, вона — самостійне й необхідне відображення душевного наповнення, що потребує прояву назовні. (Фрідріх Фребель)
- *Визнати ігрову діяльність як провідну в контексті загальної життєдіяльності дітей у дошкільному закладі* — для малюка гра — зовсім не забава; він живе у грі, задовольняючи своє бажання бути, як дорослий. (Тамара Піроженко)
- *Дотримуватися принципу свободи й самостійності* — інтерес до теми гри перетворює її на творче завдання: включається дитяча уява, простежується сплеск ініціативи, діяльність дитини стає радісною і бажаною для неї. (Світлана Лагивір)
- *Відповідально ставитися до професійних обов'язків*, зокрема участі в розвитку ігрової діяльності дітей — для успішного керівництва іграми дітей вихователь має володіти аналітичними, проектувальними (конструкційними), організаторськими та комунікативними вміннями. (Тамара Поніманська)
- *Мудро керувати грою* — керівництво іграми потребує високої педагогічної майстерності й такту, позаяк, розв'язуючи у грі й через гру низку завдань, вихователь має зберегти її як діяльність, цікаву й близьку дітям. (Алла Бурова)
- *Спостерігати за грою дітей* — вихователь має навчитися спостерігати за перебігом гри, спрямовувати її з метою всебічного розвитку своїх вихованців. (Дебора Менджеріцька)
- *Розуміти, що розвиток ігрової діяльності передбачає поетапне передавання дітям ігрових умінь та навичок партнерської взаємодії* — вихователь має знати рівні розвитку гри своїх вихованців для того, щоб добирати адекватні засоби впливу на розвиток їхньої сюжетно-рольової гри. (Катерина Карасьова)

ЧИТАЙТЕ В ЖУРНАЛІ

Свята та розваги в умовах дошкільного навчального закладу — не відпочинок, а важлива складова процесу виховання дітей. І саме від педагогів залежить, що запам'ятають діти: виснажливі репетиції, нудні номери чи цікаві заняття та, зрештою, яскраве свято. Про те, як підготувати свято в дитячому садку від А до Я, — у журналі «Музичний керівник» № 1/2017

Гра — дитина — дорослий

Рефлексивна анкета для педагогів

Шановний колего!

Для виявлення Вашого бачення та розуміння розвитку й перебігу ігрової діяльності в дошкільному навчальному закладі просимо Вас відповісти на запитання та виконати завдання.

1. Який режимний момент із життєдіяльності групи дітей у дошкільному закладі Вам подобається найбільше? Чому? _____

2. Чим, на Вашу думку, є гра в дошкільному навчальному закладі? _____

3. Якому виду ігор Ви віддаєте перевагу? Розставте числа від 1 до 10 у порядку зростання від найменш важливих до найважливіших для Вас ігор.
 - Дидактичні
 - Математичні
 - Мовленнєві
 - Образотворчі
 - Природничі
 - Дослідницькі
 - Будівельно-конструкційні
 - Сюжетно-рольові
 - Театральні
 - Рухливі
 - Спортивні
 - Народні
 - Настільні
4. Чим Вам найбільше подобаються ігри з першої трійки і чому Ви рідко використовуєте ті, що в останній трійці? _____

5. Які ігри люблять Ваші діти? Розставте числа від 1 до 10 у порядку зростання від найменш улюблених до найулюбленіших для дітей ігор.
 - Дидактичні
 - Математичні
 - Мовленнєві
 - Образотворчі
 - Природничі
 - Дослідницькі
 - Будівельно-конструкційні

- Сюжетно-рольові
- Театральні
- Рухливі
- Спортивні
- Народні
- Настільні

6. У якому емоційному стані Ви перебуваєте, коли гра з вихованцями вдалася? А якщо не вдалася? _____

7. Із чим Ви пов'язуєте успіх перебігу ігрової діяльності вихованців?

8. Як Ви ставитесь до самостійних ігор дітей? _____

9. Назвіть 5 позитивних результатів і 5 помилок у реалізації самостійної художньої діяльності в сучасному дошкільному закладі.

10. Як Ви оцінюєте якість сюжетно-рольової гри в дошкільному закладі? _____

Якщо не дуже високо, назвіть наявні проблеми і шляхи їх розв'язання. _____

Якщо високо, визначте секрети успішної організації сюжетно-рольової гри. _____

11. Оберіть речення, яке описує Ваші відчуття під час гри з дітьми, і закінчіть його:

Я люблю грати з вихованцями, тому що _____

Я не люблю грати з дітьми, бо _____

Я боюся грати з вихованцями, бо _____

Я відчуваю певний страх, коли граюся з вихованцями, бо _____

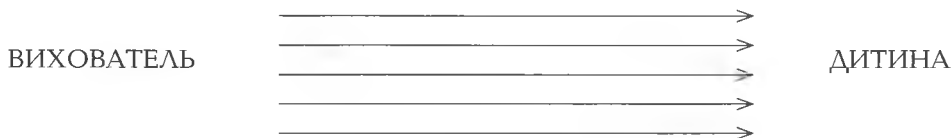
Я відчуваю невпевненість, коли граюся з вихованцями, тому що _____

12. Що Ви порадили б педагогу-початківцю, який переважно виявляє пасивність щодо участі в ігровій діяльності з дітьми? _____

13. Якими рисами має володіти вихователь для того, щоб діти хотіли бачити його своїм партнером у грі? _____

14. Закінчіть формулу успіху спільної ігрової діяльності педагогів та дітей:
ГРА + ДІТИ + ВИХОВАТЕЛЬ =

15. Створіть алгоритм «Роль вихователя у формуванні ігрових компетенцій дітей», у якому визначте функції, дії та вплив педагога.

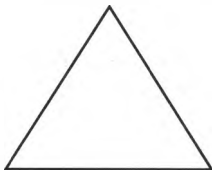

16. Які чинники заважають сповна реалізувати призначення вихователя у розвитку ігрових знань, умінь і навичок дітей? _____

17. Заповніть таблицю:

Якщо вихователь не любить гратися, діти не почуваються щасливими, бо...	Якщо вихователь любить гратися, діти щасливі, тому що...

18. На кожній стороні трикутника, керуючись власним баченням ролі вихователя та дітей в ігровій діяльності, розмістіть одне зі слів — «діти», «вихователь», «гра». Обґрунтуйте свій вибір.

19. Вигадайте гасло для дошкільних навчальних закладів, провідною ідеєю якого було би створення сприятливих умов для ігрової діяльності дітей. _____

20. Озвучте свою мрію, що стосується організації гри, ігрової діяльності, ігрового середовища у Вашій групі. _____